

גא לשמור על קדשת הגיליון

מצוות שלוח הקז

התעוררות לקיום המצוה בתוספת עצה והדרכה

מתוך הספר "לא תעמוד על דם רעה"

כי יקרא קן צפור לפניך בדרך בכל עץ או על הארץ אפרוחים או ביצים
 והאם רבצת על האפרוחים או על הביצים לא תקוז האם על הבנים:
 שלח תשלח את האם ואת הבנים תקוז לה למען יטב לה והארכת ימים:
 [דברים כב פרשת כי תצא].

ושמרתם את כל מצוותי

אמר רב אדא: 'מאתים ארבעים ושלמה מצות יש בתורה כמנן אברים שבאדם, ובכל יום ויום צועקים על האדם: עשה אותנו שתהיה בזכותנו, ומאריך ימים', וכל מצות לא מעשה צנת ואומרת לאדם: אל תעבור בי את העברה הזאת, ואל תכריע אותך ואת העולם לכף חובה. [מדרש פנחומא פרשת ויגש].

דע! שכל נצוצי נשמות מפל נשמה ונשמה מחיבת לקיים כל המצוות, אם לא אותן שאין בידו יכולת לקיים, כמו: יבום, תליצה, גט, פדיון בן בכור וכדומה, שדברים אלו אינם ביד האדם, אבל כל השאר חייב אדם לקיים, ואפילו אותן שאינם חובה על האדם אלא בהזדמון, כגון מצוות שלוח הקז שאינו מחייב לרדוף אחריה, אלא "כי יקרא קן צפור וגו'": שהיא דרך מקרה וכיוצא בזה, עם כל זאת צריך האדם לחפש אחריהם ולעשותם, כי כל זמן שלא השלים תרני"ג מצוות שהם כנגד רמ"ח אברי גידי נשמתו, הנה נשמתו חסרה מן האברים ונקראת בעל מום, ועליו נאמר: "כל אשר בו מום וגו' לא יגש": עד שיתקזר וישלים תרני"ג מצוות... ודע! כי בהיותו מתפשט ומקיים המצוות שאינם נהגות תדיר, כמו מצוות זרוע ולחיים וכו', גורם אל השקאת רוח הקדש אל האדם להשיג ידיעה וחקמה ובפרט ביום שהוא עצמו שקיים איזו מצוה מהם...

וכל אבר מן רמ"ח אברים נזון ממצוה פרטית המתחסרת לאותו אבר, וכאשר יחסר לאדם קיום איזו מצוה, גם באבר הפרטי המתחסר ממצוה יחסר ממנו מזונו, ונמצא שהאבר הוא מת לגמרי, ובהסתלק הקדושה ממנו אז יתלבש בו רוח הטמאה ונמצא האבר הוא נזון לחם טמא מגאל משם, ולכן צריך האדם לחפש בכל פחו לקיים כל תרני"ג מצוות, וכאשר יקיים איזה מצוות עשה יכונן להסיר מהאבר הפרטי של נפשו המתחסר אל המצוה ההיא, וקמת הקלפה ההיא, ואז תחול עליו אבר המצוה הקדושה ההיא אחר הסתלק הזהמה, כי כשנה קם זה נופל. [שערי קדושה לרבי חיים ויטאל זצ"ל, פרק א].

לקט מדברי חז"ל ורבותינו הראשונים והאחרונים על חשיבות המצוה ועל שכרו הגדול של מי שזוכה לקימה:

- אמר הקדוש ברוך הוא: אשרי המשלם את הצפור מחוץ לקנה והיא מעוררת רחמים על כל העולם, ומי גרם שהקדוש ברוך הוא יחוס עליהם וירחם על כל העולם? זה האיש ששלח את הצפור שתצטרע בשני אפני צער: לקיחת בניה, ושלוחה מקנה. ובצבור זה שכרו של זה האיש מה שכתוב: "יטב לה והארכת ימים".
- בזמן שישראל מקיימים מצוות שלוח הקז, באותה שעה הקדוש ברוך הוא צועק, ואומר להושיע את ישראל למענו ולמען כבוד שמו. וכן מתעורר רחמים על השכינה הקדושה ועל בניה שהם בגלות.
- אמר רבי פנחומא: אם קיימת המצוה הזאת, אתה ממהר להביא את מלך המשיח.
- אמר רבי פנחומא: אם קיימת המצוה הזאת, אתה ממהר את אליהו ז"ל שיבוא.
- התעוררות שיעור את הגאולה העתידה בעזרת ה' תהיה על ידי מצוות שלוח הקז.
- אין לה מצוה קלה בכל המצוות יותר משלוח הקז, ומה שכרה? "למען יטב לה והארכת ימים".
- ומה שכרה של מצוה זו? שאם אין לה בנים אני נותן לה בנים, מנני? שנאמר: "שלח תשלח את האם וגו'": ומה השכר אתה נוטל? "ואת הבנים תקוז לה" וגו'.
- יש בקיום מצוה זו התעוררות ורחמים על כל העולם.
- אמר הקב"ה אם קיימת מצוות שלוח הקז, אפילו היית עקר ולא מוליד, חייך שאני פקדך בבנים.
- ונהגת מצוה זו בכל מקום ובכל זמן, בזכרים ונקבות [גברים ונשים].

[מדרש רבה פרשת כי תצא].

- **מצנה גוררת מצנה מנין?** דכתיב **"פי יקרא קן צפור לפניך וגו', שלח משלח וגו'":** אחריו מה פתיב? **"פי תבנה בית חדש וגו'":** תנפה לבנות בית חדש ולעשות מעקה, מה פתיב אחריו? **"לא תזרע פרמך פלאים וגו'":** תנפה לכרם ולזרוע שדה, מה פתיב אחריו? **"לא תחרש בשור ובחמר וגו'":** תנפה לשורים ונמורים. מה פתיב אחריו? **"לא תלבש שעטניו וגו'":** תנפה לבגדים נאים מצמר, ולבגדים נאים מפשתים. מה פתיב אחריו? **"גדלים תעשה לך וגו'":** תנפה למצות ציצית, מה פתיב אחריו? **"פי יקח איש אשה וגו'":** תנפה לאשה ולבנים. הא למדנו שמצנה גוררת מצנה, **שאם קימת מצנת שלוחת הקן תנפה לכל המצות הללו, שלכך נסמכו הפרשיות הללו.** [תנחומא פרשת פי-מצא]

סוד גדול ונורא מובא בספר הקדוש מגיד מישרים למרן הבית יוסף זיע"א בפרשת כי תצא בענין חשיבות ומעלת מצות שילוח הקן ואלו עיקרי דבריו: יש נשמות ערומות (נשמתין ערטילאין) הנקראות גם נשמות שוממות שנמצאות בכף הקלע או בגיהנום ואין להם זכויות ומעשים טובים כדי להכנס לגן עדן לאחר קבלת עונשם והן הולכות סביב לפרגוד בצער. ועוד שאם ירדו שוב לעולם הזה (בגלגול רגיל) קרוב לודאי שיחטאו שוב ולא יתקנו. אז אומרים להם (בבית דין של מעלה) שיותר טוב להם שיתקנו ע"י אחרים. ואז נשמותיהם יורדות בגלגול באפרוחים או בביצים.

אפרוחים – אלו נשמות שיש בהן קצת מעשים טובים אלא שלא נשלמו במעשיהם והם דוגמת אפרוחים שיש בהם כנפיים קצת או **ביצים** – בהן מגולגלות נשמות שלא זכו לעשות טוב בחייהם (שיזכה אותם להכנס לגן עדן) **והאם רובצת** – היא השכינה הקדושה שחסה עליהם ומבקשת רחמים עליהם שיוזכו להתקן ע"י אחרים ולהכנס אח"כ לגן עדן. והנה כאשר בא האדם לקיים מצות שילוח הקן, הוא משלח האם (השכינה) ולוקח הבנים. אזי הוא לוקח את הנשמות המגולגלות בביצים או באפרוחים תחת חסותו ומעלה תיקונם נעשה על ידו ובזכותו והוא מביאם אח"כ לגן עדן. **למען יטב לך והארכת ימים** – ובזכות קיום המצוה הזאת יאריך ימים. ואעפ"י שנשלם הזמן שנגזר עליך לחיות בעולם הזה מכל מקום כיוון שתיקון הנשמות האלו נעשה על ידך, לכן אם נדרש לתיקון שלהם עוד כמה וכמה שנים, אזי יאריכו ימך בעבורם ובזכותם ולא תסתלק מהעולם הזה עד שישתיים תיקון הנשמות האלו על ידך. **א.ה.** וכל המרבה לקיים מצוה זו, יזכה בעז"ה לאריכות ימים גדולה יותר. ויותר. **ראוי שדברי המגיד מישרים יהיו תמיד לנגד עינינו ככנין אב המלמד על כל מצוות התורה.** ונאמין ונשיב אל הלב שבכולן יש עומק גדול, תיקונים עצומים וסודות נשגבים ונוראים כדברי דוד מלכנו רחבה מצותך מאד. ולכן ביקש הביניני ואלמדה מצוותיך, מצוותך הבניני ואמר פיקודיך דרשת, עדותיך אתבונן ועוד (עיין תהילים קיט.) **ויהי רצון שנוכח כולנו לקיים את כל המצוות דאורייתא ודרבנן כראוי באמונה ובשמחה.**

- אמר המלקט: **פיון שחז"ל הקדושים גלו לנו שהמקנים מצות שלוחת הקן כראוי ינפה לבנים, אם פן פשוט וקרור שמי שעדין לא התחמתו, הרי בכלל הבטחה זו שינפה קודם לכן לשהא אשה, ואם פן ראוי לכל בחור [והוא הדין גרוש או אלמן שאין להם עדין ילדים], שישימשל מאד לקיים מצנה זו, ובשכר זאת ינפה גם פן בעזרת ה' למצא את זיווגו, וראוי לפרסם ענין זה, בפרט בין אלה שמעכב זיוגם.**
- **הנה פי דברי התורה הם בבחינת "פה דברי פאש נאם יי וכפטיש יפציץ סלע":** וכן דברי חז"ל הקדושים לא צריכים ראנה, ונאמן הוא ה' אלקיני ונאמנים דבריו, ודבר אהד מדבריו אהור לא לשוב ריקם, פי הוא אומר ועושה, מדבר ומקיים, פי כל דבריו אמת וצדק, אה אמרתי להוסיף משפט אהד שאם לא יועיל לא יזיק, והוא, שעניני ראו ולא זר, באהד עני שקיים מצנה זו פהלקתה, ונכה לכל הנזקר לעיל: לאשה, בנים, בית גדול עם מעקה וגם גנה, ונטע פרום ושדה, ונכה לטלית גדול נאה.

הלכות ועצות לקיום המצנה:

- **מצנה זו המגדרת במדרש תנחומא 'קלה שבקלות', מעשים זוכים לקימה, ולאז דוקא משום שהיא קשה או הלכותיה מרבים. נציע בפני הקורא היקר כמה פרטים הקשורים בקיום המצנה, פאשר חלק מהם לעפובא, ועם מעט התבוננות ושימת לב נוכל בס"ד לקיים המצנה ולנפות לכל הנזקר לעיל. חוסר תשומת לב יכול לגרום לצער בעלי חיים שלא לצורך, ולהפסד המצנה עצמה, כמו כן אנו מגלים דעתנו שאין אנו פוסקים הלכה בשום אפן.**
- **פיון שבאה המצנה לידו חיב לקימה.** [לבוש מלכות]. **ויש אומרים: שאין חיב לשלח האם אלא אם פן רוצה בבנים, וזו מחלוקת גם בין התוות יאיר (סימן מז), והתחכם צבי (סימן פג).**
- **שלוחת הקן אינו נוהג אלא בעוף שיהור כגון תור, יונה, צפור דרור.** [שלחו ערוף יו"ד רצא].
- **"פי יקרא קן צפור לפניך וגו'":** פרט למזמן אצלו, כגון יונים שדרךן לגדל עם בני אדם בביתם. [שלחו ערוף שם].
- **בכל מקום שימצאנו בין באילן בין בארץ או בברות, חיב לשלח.** [שלחו ערוף שם].
- **"שלח משלח את האם וגו'":** את האם דוקא, ולא את האב. ואיך ידע מי היא האם? בתור או ביונה: דרפם היא שהאב דוגר ביום והאם בלילה, בערך משעת השקיעה, עד הזריחה למחרת, ואז דוקא יוכל לקיים המצנה ביונה, וקל יותר ונס יותר לקיים המצנה בתור או ביונה. בצפור דרור אומנם האם היא הדוגרת תמיד, אה לרוב היא ממחרת לברוס מהקן עוד לפני שמשלחים אותה.
- **וכן פסק השו"ע שאם היתה מעופפת על הקן, אם כנפיה נוגעות בקן חיב לשלח, ואם לאו פטור, אה על פי שנוגעות מן הצד.** [שלחו ערוף שם].
- **היתה יושבת האם בין הביצים או בין האפרוחים אפלו נוגעת בהם, פטור.**
- **מדכתיב "רובצת":** ולא פתיב 'ישבת', דקדקו חכמים שאינה צריכה להיות יושבת על האפרוחים או על הביצים בכל גופה, אלא אפלו היתה מעופפת על הקן, אם כנפיה נוגעות בו זהו גם פן בכלל "רובצת": **ותיב לשלחה, לאפוקי מעופפת ואינה נוגעת שפטור משלוחת.** [לבוש מלכות].
- **אם אין בקן אלא אפרוס אהד או ביצה אהת, חיב לשלח.** [לבוש יו"ד רצב].
- **אם יש בקן שתי ביצים יכול לשלח האם, לקחת ביצה אחת בלבד ולמחרת יקיים שוב המצוה הוא או חברו בביצה השניה.**
- **צריף לעשות שלוחין גמורים! לפיכך צריף לשלח את האם עד שתצא ממסת ידו - ואחר כך יקח הבנים.** [עטרת מלכות להרב מרדכי יפה].

אופן השלוח: יש שתי דעות בענין:

- **דעה ראשונה:** צריף לתפסה [ויכונ שלא לנפות בה], ואז לשלחה מידו. [רמב"ם, וכן בפרפי יוסף בשם התרדים].
- **דעה שנייה:** לשלח בכל אופן שהוא, כגון שיעשה רעש בסמוך לקן, יפה או ידחוף במקל את הצפור או את הקן וכו', וכן מבאר הסתם סופר את דעת רש"י, וזוהי גם דעת החזון איש ועוד פוסקים רבים בדורנו.

ראה בספר שו"ת 'תורה לשמה' לבעל ה'בן איש חי' (תשובה רעה), שגם לאותם שסוברים כדעה ראשונה הרי שבדיעבד אף על פי שלא תפס אותה וגם לא נגע בה כלל, הרי שאם שלח את האם מפחו שלו כגון על ידי מקל וכדומה, הרי שקיים את המצוה, [והבא לקיים המצוה בצפור דרוך כמעט בלתי אפשרי לתפסה בידו, כך שתיכב לשלחה על ידי מקל וכדומה, וגם ביונה פעמים שהגישה אליה קשה, ואי אפשר שיתקרב אליה לתפסה מבלי שתגיש בו ותברח, גם במקרה כזה יעדיף לשלחה על ידי מקל ארוך, או בדרך אחרת].

- **אם מטפס על עץ או עושה דרכו לכוון האם הדגרת כדי לשלחה ולקיים המצוה, והאם הרגישה בו וברחה מעצמה, לא קיים את המצוה, לכן לפני שעושה את דרכו אל הקן יתנה תנאי ויכון שבנענוע הענפים שיהיה מחמת הטפוס שלו על העץ וכו', בזה גופא הוא מכונן לשלח האם ולקיים המצוה.**
- **כתוב בתורה "וְאֵת הַבְּנִים תִּקַּח לָךְ וְגו'":** ודרשו חז"ל 'לך ולא לכלבית', דהיינו שצריך שהבנים יהיו ראויים לאכילה. יש מי שאומר שגם בזמן השלות צריך שהבנים תהינה ראויות לאכילה, דהיינו שיקיים המצוה עד שלשה ימים מאז הטלת הביצים שאז עדין אין דם בביצים, והם ראויים עדין לאכילה, או באפרוחים אחרי ששה ימים מאז בקיעת הביצים, שאז יוצא האפרוח מדין שרץ, וראוי לשחיטה ולאכילה. [ספר קו ציפור].
- **למעשה רוב פכל הפוסקים לא סוברים כן אלא מורים להלכה לשלח את האם מעל הביצים ו/או האפרוחים מבלי לבדוק מה מצבם, וסומכים בזה על הר"ן, שאומר וזו לשונו: 'אלא שיש לומר: שאם יכול היה לשים הביצים תחת עוף אחר סביב לשלחה', עד כאן לשונו. וכוונתו לומר: שאם קימת אפשרות להגים הביצים ו/או האפרוחים בקן אחר לצורך השלמת הדגירה, אזי אף על פי שלא עושה כן בפועל, הרי זה יכול לשלח את האם, וכן הורו למעשה רוב גדולי דורנו. בספר 'שלח תשלח' חדש על פי דברי הר"ן הללו דבר נוסף לחזוק הענין, שמכיון שפיוס יכול כל אדם להשתמש באינקובטור או בחום מנוחה בכדי להשלים הדגירה באופן מלאכותי במקום האם, אזי ג"כ ככה מקימים את התנאי שאמר הר"ן, ויכול לשלח האם בלי שיבדוק את מצב הבנים כנזכר.**
- **"וְאֵת הַבְּנִים תִּקַּח לָךְ וְגו'":** יש דעה שאם הבנים צריכים לקחת ולא להחזיר, אף על פי שאין בכונת מקיים המצוה לאכלם, ואם לא לקח את הבנים אזי לא קיים המצוה, ויש פוסקים רבים האומרים שיכול להחזיר את הבנים לקן. לאחר ששילח האם וזכה בבנים ומקיים בכך המצוה לכתחילה.
- **השלות:** כפי שהזכר לעיל הוא בצפרים שאינן מזמנות, דהיינו שאינן ברשותו ובבעלותו, אלא הן הפקר ולא שייכות לאף אדם, אבל קן הנמצא בתצרו של אדם או בגגו הפרטי, נחשב מזמן, כי תצרו של אדם קונה לו אפילו שלא מדעתו. [חשון משפט סימן ו, וכן בסימן רסח, ג].
- **וכל זה דוקא אחרי שהאם הטילה את הביצים ועפה מהם אפילו לזמן קצר, שאז תצור קונה את הביצים, אבל אם האם הטילה את הביצים ולא ירדה עדין מעל הקן, אזי עדין לא קנתה תצור את הביצים והן לא נחשבות מזמן ויכול לקיים בהן את המצוה כהלכה אפילו בחצרו. וכל זה שחצרו של אדם קונה לו אפילו שלא מדעתו זה דוקא בתצור המשמרת, אולם תצור שאינה משמרת, ובכלל זה חורים בגדר או בקירות הבתים הפונים לצד הרחוב שהוא רשות הרבים, יכול לשלח את האם ולקחת את הבנים ולזכות במצוה תשובה זו. [קו צפור השלם, עמוד טו, סימן ד].**

🌸 **עצה נפלאה מובאת בספר קו צפור השלם, שאמר אותה הגה"צ רבי דוד יונגרייז זצ"ל ראב"ד בעיה"ק ירושלים, והסכים לה גם כן הגאון הצדיק רבי יואל טייטלבוים האדמו"ר מסאטמר זצ"ל, שאף קיים מצות שלוח הקן לפי עצה זו. וכן נוהגים כיום כל בית ישראל. על פי עצה זו יכול כל אדם לקיים מצות שלוח הקן אף בתצור הפרטית אם יתנה תנאי מפורש קודם הטלת הביצים בתצרו על זו הדרך: 'אני מגלה דעתי מעתה ועד עולם, שאני לא תפץ שחצרי תקנה לי את הביצים שכל יונה או צפור תטיל בקן שבתצרי, ורצוני שהביצים ישארו הפקר'. ולכן אם רואה צפור שבונה קן בגגו או בתצרו ואמר נוסח זה לפני הטלת הביצים, יוכל אחר כך לקיים המצוה בקן הנמצא ברשותו הפרטית לכתחילה.**

- **לפי דעה זו יכול לבנות שוכך בתצרו כדי למשוך יונים שיקננו בתצרו ואז לקיים המצוה על פי העצה הנ"ל. אם גר בבית משתף, ובו למשל ארבעה דירים, ולהם גג משתף, ורוצה לקיים שם את המצוה, צריך שכל הדירים יגידו תנאי זה ונוסח זה, ואז יוכלו כלם לקיים המצוה.**
- **חידוש גדול יש בין הפוסקים בימינו ובכללם הגר"ח קנייבסקי הסוברים שכיום כיון שלא משתמשים עם הביצים של הציפורים וגם הציפורים מלכלכים את רשותו וסתם אדם לא מעוניין לזכות בהם ממילא אין פה חיסרון של מזומן. כי מה שחצרו קונה לו זה דוקא משום שזה זכות עבורו אבל כאן אין ברצונו לקנות אותם ולכן יכול לקיים המצוה בחצרו אפילו שלא הפקיר אותה כנז"ל. [מובא בספר שלח תשלח עמוד קסו בשם הגר"ח].**
- **האם יש לעשות השתדלות לקיים המצוה על ידי שיחפש אחריה? נפיר את דברי האריז"ל שהבאנו לעיל, וזו לשונו: 'נאפלו אותן מצות שאינן חובה על האדם אלא בהזדמן, כגון מצות שלוח הקן שאינו מחייב לרדוף אחריה, אלא "כי יקרא קו צפור וגו'": שהוא דרך מקרה וכיוצא בזה, עם כל זה צריך אדם לחפש אחריהם ולעשותם'. וכן שמענו וראינו מעשי רב מגדולי דורנו והדור הקודם שחפשו אחר המצוה לקימה, ולא שקטו ולא נחו עד שקימוה. [וכן ראוי לכל אדם ואדם לעשות, הן לגבי מצוה זו והן לגבי מצות נדירות נוספות].**

הדרכה מעשית

- **מציאת קו היא צעד גדול לקיים המצוה, ולכן חשוב לדעת שטבע הצפרים הוא לבנות קו במשך כמה ימים לפני הטלת הביצים, בניית הקו נעשית בשעות הפקר בדרך כלל, ולכן הרואה אז צפור עם קש, נוצה וכדומה בפינה, יסתכל היטב לכיוון אליו היא עפה, וכך ימצא קו, כמו כן יתבונן בחורים שפקירות הבתים הפונים לרשות הרבים וכן בין ענפי עצים.**
- **אין דרך הצפורים לשהות בקו לפני הטלת הביצים, לכן אם עוקב ורואה שהצפור התישבה על הקו ידע שהיא מתכוננת להטיל ביצים ביממה הקרובה, ויכין עצמו לקיים המצוה.**
- **דרכן של היונים היא שהן מטילות שתי ביצים בלבד כל אחת, יום אחר יום, לכן! אם ראה בקו של יונה רק ביצה אחת בלבד, יכול לקיים את המצוה, ואם אחר כך הטילה שוב היונה ביצה נוספת יקיים המצוה פעם נוספת, או שיזכה את חברו במצוה יקרה זו.**
- **חשוב לדעת: למעשה בדרך כלל האם דוגרת על האפרוחים במשך עד שמנה/תשעה ימים רציפים, ואחר כך נוהגת להפסיק את הדגירה על הבנים, ורק מספקת להם אוכל. בשלב זה כבר אי אפשר לקיים המצוה, ולכן הזמן המתאים לקיים את מצות שלוח האם מעל האפרוחים הוא כנזכר עד שהגזלים הם בני שמנה/תשעה ימים לערך, ועדיף להקדים ולא להתעכב שמה יחמיץ את המצוה.**

- **כְּשֵׁרוּצָה** לְבַדּוֹק קֵן אִם יֵשׁ בּוֹ בֵּיצִים אוֹ אֶפְרוֹתִים כְּדֵי שְׂיֻכַּל לְקַיֵּם אַחֲרֵי כֵן אֶת הַמִּצְוָה, יְבָרִיחַ אֶת הָאֵם, אוֹ אֶת הָאָב. יְבַדּוֹק הַקֵּן, אֲדָף לֹא יִגַע בְּיַדְיוֹ בְּבִיצִים אוֹ בַּקֵּן, כִּי יֵשׁ אוֹמְרִים שֶׁזֶה עֲלוּל לְגָרוֹם לְכַף שֶׁהָאֵם לֹא תָשׁוּב לְדָגוֹר עַל בְּנֵיהָ, וְהַרְמַבּוֹן אוֹמֵר שֶׁהַיּוֹנָה לֹא תַעֲזוֹב אֶת בְּנֵיהָ בְּשׁוּם עֲנָנוּ, וְכֵן יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּמְשָׁלוּ לַיוֹנָה לֹא יִחְלִיפוּ בּוֹרְאֵם וְתוֹרַתוֹ לְעוֹלָם.

אֵין לְהַכְנִס לְמִצְבַּ שֶׁל סִכְנָה בְּכַדֵי לְקַיֵּם אֶת הַמִּצְוָה הַזֶּה, לְכַדּוֹק לְטַפְס עַל עֵץ גְּבוּהָ, גַּג מְסָכוֹ, וְכַדּוּמָה.

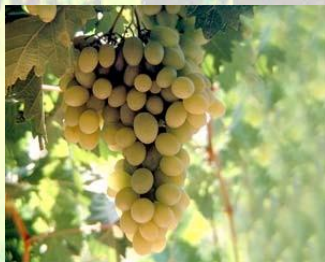
- **לַעֲנוֹן הַבְּרָכָה** לְפָנֵי קִיּוּם הַמִּצְוָה: הַרְשָׁב"א (בְּסִימָן רפ"ח), כְּתַב לְבָרָךְ, וְכֵן סִפֵּר עֲרוּף הַשְּׁלֶחָן, לְעֲמַתְּם הַבְּרַכְי יוֹסֵף (בִּי"ד רצב), כּוֹתֵב בְּשֵׁם הַרְאֵב"ד שֶׁלֹּא לְבָרָךְ, לְהַלְכָה וּלְמַעֲשֵׂה אֵין לְבָרָךְ לְפָנֵי עֲשִׂית הַמִּצְוָה.
- **הַכְנָה לַמִּצְוָה:** מִצְוֹת צְרִיכוֹת כּוֹוֹנָה וְהַכְנָה וּלְכֵן קוֹדֵם שֶׁמְקַיֵּם מִצְוֹת שְׁלוֹחַ הַקֵּן יֹאמֵר: 'לְשֵׁם יַחֲוֹד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְיָנְתִּיהָ, בְּדַחֲלִיו וּרְחִימוֹ, הַרְיִנִי מוֹכֵן וּמְזַמֵּן לְקַיֵּם מִצְוֹת עֲשֵׂה שְׁצַנְי בּוֹרְאֵי יִתְבָּרַךְ שֶׁמוֹ בְּתוֹרַתוֹ הַקְדוּשָׁה, שְׁנַאֲמֵר: "שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם וּגּוֹ": מִצְוֹת לֹא תַעֲשֵׂה שֶׁלֹּא לְקַח הָאֵם עַל הַבָּנִים, שְׁנַאֲמֵר: "לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים וּגּוֹ": לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וּלְעֲשׂוֹת רִצּוֹן בּוֹרְאֵנוּ לְתַקֵּן שׁוֹרֵשׁ מִצְוֹת אֱלֹהִים בְּמִקּוֹם עֲלִיוֹן יַחַד עִם כָּל הַמִּצְוֹת הַכּוֹלּוֹת בְּהֵן וְיֵהִי נוֹעַם וְכוּ'... יְהִי רִצּוֹן מְלִפְנֵיךָ, שֶׁתִּתֵּן תְּשׁוּבָה לְפָנֶיךָ מִצְוֹת שְׁלוֹחַ הַקֵּן כְּאֵלוֹ פְּנִינֵי בְּכָל הַפְּנִינֹת הַרְאִיוֹת לְכַנֵּן כֶּה עַל דַּעַת רַבִּי שֶׁמְעוֹן בֵּר יוֹחָאי, רַבְּנוּ יִצְחָק לוֹרְיָא אֲשַׁכְּנְזִי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בַּעַל שֵׁם טוֹב וְתַלְמִידְיוֹ הַקְדוּשִׁים'. [עֵיין בְּסִפֵּר "הַבָּנִים תִּקַּח לָךְ"].

הַרְבֵּה לְהֵם תּוֹרָה וּמִצְוֹת

- **הַיְהוּדֵי יִקְרָ!** בְּנֻדְאֵי יְדַעַת שֶׁרְצָה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְזַכּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל לְפִיכָךְ הַרְבֵּה לְהֵם תּוֹרָה וּמִצְוֹת, עִם מְעַט יְזַמָּה וּמְאַמֵּץ לֹא גְדוֹל יְכוֹל אֲתָה לְזַכּוֹת, לְהַשְׁלִים וּלְהִיטִיב מְאֹד עִם נִשְׁמַתְךָ טוֹכָה נִצְחִית עַל יְדֵי שֶׁתְּקַיֵּם עוֹד מִצְוֹת נְדִירוֹת שֶׁאֵין לָהֶן כָּל כֵּף דוֹרְשִׁים, כְּגוֹן כְּסוּי הַדָּם, מְתַנּוֹת-פְּהִנָּה, זְרוּעַ לְחַיִּים וְקִבְיָה, וְכֵן מִצְוֹת הַתְּלוּיוֹת בְּאֶרֶץ, כְּגוֹן לְקַט פֶּאֶה וְשִׁכְחָה, מִצְוֹת הַתְּלוּיוֹת בְּכֶרֶם וְעוֹד. לְדוֹגְמָא קְבוּצָה שֶׁל הַחֲפָצִים בְּמִצְוֹת ה' יִקְנוּ כִּבְשׁ בְּמִשְׁוֹתָהּ, יִשְׁחַטוּ אוֹתוֹ וְיִתְנוּ לַכֹּהֵן מִתְּנוּת כְּהוֹנָה זְרוּעַ לְחַיִּים וְקִיבָה. כ"כ יַחֲפֹשׂוּ פֶטֶר חֲמוֹר לְפַדּוֹתוֹ בְּשָׂה, [וְעוֹד: לְמִי שֶׁיֵּשׁ חֶבֶר וְלוֹ כֶּרֶם בְּגִנְתּוֹ תוֹכַל לַעֲשׂוֹת קִנְיָן שֶׁיִּזְכָּה גַם אוֹתְךָ בְּקִיּוּם הַמִּצְוֹת בְּכֶרֶם וְכֵן הַלְּאָה, וְתֵן לְחֶכֶם וְיַחֲכֶם עוֹד, וְיִהְיֶה לְנִגְדַּ עֵינֶיךָ תְּמִיד דְּבַרֵי הַפְּלֵא יוֹעֵץ' בְּעֶרְךָ 'אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל' זֶה לְשׁוֹנוֹ: וְעַקֵּר שְׂיִזְחָר בְּכָל עוֹז לְקַיֵּם מִצְוֹת הַתְּלוּיוֹת בְּאֶרֶץ בְּכָל נַפְשׁוֹ וּבְכָל מְאוּדוֹ, כִּי זֶה כָּל פְּרִי יִשְׁבִּיב אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל".
- **לְמַעֲנֵינִים** הַהֲרָחִיב אֶת יְדִיעוֹתֶיהֶם בְּעֵינֵי מִצְוֹת שְׁלוֹחַ הַקֵּן, יֵשׁ בְּרוּךְ ה' כַּמָּה סִפְרִים שֶׁהֵיוּ לְנוּ לְעִזְרָה רַב, וּבִפְרֵט הַסִּפֵּר "הַבָּנִים תִּקַּח לָךְ": מֵאֵת הַרְבַּ מְרַגְלִיוֹת שְׁלִיט"א בְּטֵלְפוֹן: 050-4115062. הַסִּפֵּר קֵן צִיפּוֹר הַשֵּׁלֶם לְהַרְבֵּ דֵן שׁוּרֶץ זצ"ל 02-6272694-02. הַסִּפֵּר שְׁלַח תְּשַׁלַּח לְרַב נַפְתָּלִי וַיִּנְבְּרַגֵּר שְׁלִיט"א 02-5860752 וְהַסִּפֵּר שְׁלִיחוֹת הַקֵּן כְּתִיקָנָה לְרַב דוֹד בֵּן זְקָרִי שְׁלִיט"א.

מְמַלֵּץ לְשִׁמּוֹר קוֹנְטֵרס זֶה לְמַקְרָה שֶׁתִּזְדַּמֵּן הַמִּצְוָה לְיָדְךָ, וְכַדְאֵי לְעִבּוֹר עַל דָּף זֶה מְסַפֵּר פְּעַמִּים לְפָנֵי קִיּוּם הַמִּצְוָה.

- **עַל יְדֵי מִצְוֹת הַצְּדָקָה** זוֹכִים לְקַיֵּם מִצְוֹת שְׁלוֹחַ הַקֵּן, וּפְשׁוּט שֶׁהַעֲקֵר הוּא לְהַקְדִּים תְּפִלָּה וְלִשְׁפּוֹף שִׁיחָה לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ שֶׁיִּזְכָּה אוֹתְנוּ לְקַיֵּם הַמִּצְוָה, גְּדוֹל הַמַּעֲשֵׂה יוֹתֵר מִן הַעוֹשֵׂה. וּמִי שֶׁמְפִיץ קוֹנְטֵרס זֶה וּבְזַכּוֹתוֹ אַחֲרִים מְקַיֵּמִים מִצְוֹת שְׁלוֹחַ הַקֵּן, יְכוֹל לְזַכּוֹת גַּם בְּן שִׁיתְקִימוּ בּוֹ כָּל הַהֲבִטָּחוֹת לְמַקְיָמֵי הַמִּצְוָה: בֵּית, אִשָּׁה, בָּנִים וְכוּ'.

מִצְוֹת הַתְּלוּיוֹת בְּכֶרֶם

מִצְוֹת פְּדִיוֹן פֶּטֶר חֲמוֹר

מִצְוֹת לְקַט פֶּאֶה שִׁכְחָה

מִצְוֹת רֹאשִׁית הַגֵּז

וּמִצְוֹת זְרוּעַ לְחַיִּים קִיבָה לַכֹּהֵן

מִצְוָה גְּדוֹלָה לְתַרְגֵּם דָּף זֶה לְשִׁפּוֹת שׁוֹנוֹת, וְלְהַפִּיץ בְּכָל קְהֵלוֹת יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם, וְעַל יְדֵי כֵן רַבִּים יִזְכּוּ לְבָנִים בְּעִזְרַת ה', וּבְכַף תִּתְקַרֵּב הַגְּאֻלָּה שֶׁאֵין בְּן דָּוִד בָּא עַד שֶׁיִּכְלוּ כָּל הַנְּשִׁמוֹת שֶׁבְּגוֹף כְּפִדּוּעַ.

יְהוּדֵי יִקְרָ, זְכוּר! כָּל הַמְקַיֵּם מִצְוָה זוֹ מְעוֹרֵר רַחֲמִים גְּדוֹלִים עַל עַם יִשְׂרָאֵל, מְמַהֵר אֶת בִּיאָתוֹ שֶׁל אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא וְאֵת בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ. וְאֶפְשָׁר שֶׁהַתְּעוֹרָרוֹת שֶׁתְּעוֹרֵר אֶת הַגְּאֻלָּה בְּעִזְרַת ה' בְּמַהֲרָה תִּהְיֶה בְּזַכּוֹת מִצְוֹת שְׁלוֹחַ הַקֵּן ש - ל - ד'!

נֵתן לְהַשִּׁיג קוֹנְטֵרס זֶה חֲנָם בִּירוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּטֵלְפוֹן 050-4114066 וְלִהְיוֹת שְׂתָף בְּהַפְצָתוֹ. כְּמוֹ כֵן יִתֵּן לְתַרוּם לְהַדְפֹּסוֹת וּלְהִיוֹת שׁוֹתֵפִים בְּכָל הַזְכוּיוֹת הַיוֹצְאוֹת מִמֶּנּוּ, וְאִשְׁרֵי הַזֹּכֵה לָכֵן. כְּמוֹ כֵן נֵתן לְהוֹרִיד קוֹבֵץ זֶה וְקַבְצִים נוֹסְפִים בְּקִשּׁוֹר הַבָּא: bit.ly/TOVHASHEM

חִיטִּיבָה ה' לְטוֹבוּם - וַיִּזְכּוּ הַתּוֹרָמִים לְהַפְצַת דָּף זֶה לְאִרְיִכוֹת יָמִים, לְרֹאוֹת בָּנִים וּבְנֵי בָנִים עוֹסְקִים בְּתוֹרָה וּלְהַשִּׁיאֵם לְחוּגִים הַגּוֹנִים לְבֵית חָדָשׁ וְעוֹד...